

пшеницата“ (Die Statthalterschaft von Avsi Pacha, der erst 46 Jahre alt ist, aber schon seit 20 Jahren seine Würde bekleidet, erstreckt sich gegenwärtig über 14 Casa's und umfasst die nördliche Hälfte von Macedonien, so wie einen schmalen Streif des nordöstlichen Albanien. Jene Casa's sind nach Hauptorten folgende: Uescüb, Cátschanik, Calcánde, Crítchovo; Dibre; Cóstendil, Mélenic, Ostromdscha, Rádovich, Istib, Caratova, Comanova, Egri Palanka und Cótschana. Das hierdurch umschriebene Gebiet, im Durchschnitt 10 g. Meilen von Norden nach Süden und 30 g. Meilen von Osten nach Westen ausgedehnt, hat demnach einen Flächeninhalt von ungefähr 300 Quadratmeilen und enthält grösstentheils fruchtbare, durchaus wohl bebaute, dicht bevölkerte, von Bulgaren bewohnte Ebenen, mit dem Clima der Lombardei, in so fern Reis und Waizen hier vorzugsweise gedeihen. — Idem, Ibidem, p. 233).

Освѣнъ общо посочване за българско население въ сѣвѣромакедонскитѣ кази, като въ Тетово, Скопѣе, Куманово и пр., Гризебахъ говори за българи и въ слѣднитѣ лично посѣтени отъ него села въ сѣверна Мекедония, именно селото Теарце (родно мѣсто на българския писателъ Кирилъ Пейчиновичъ, † 1845 г.), селото Лѣшкокъ съ манастиря Св. Атанаси — и двѣтъ въ Тетовската каза, селото Стриница подъ Люботрънъ, най-високиятъ връхъ на Шаръ-планина и др. (Срв. за тия мѣста томъ II, стр. 252, 255, 256, 277, 280).

Гризебахъ заговаря мимоходомъ за българското население и въ други градове и села изъ Македония: Текели при Солунъ, „малко, бѣдно, българско село“ (II, 75); село Св. Георги, на пѣтъ между Енидже-Вардаръ и Воденъ (81); градъ Воденъ (II, 82, 83, 87); села въ Бабуна (II, 221); градъ Тетово, втори пѣтъ (von Bulgaren bewohnte Tettovo, II, 243); областъ Тиквешъ (II, 67) и др.

1839 г.

№ 124.

Източна Македония.

Прѣзъ 1839 г. миналъ прѣзъ България руски богомолецъ, монахъ Партени. Отъ Пловдивско той ударилъ къмъ Сѣръ за Света-гора. Впечатленията си излага въ книгата: Инокъ Парѣеній, Сказаніе о странствіи и путешествіи по Россіи, Молдавіи, Турціи и святой землѣ. Москва 1856, 2° издание. За източна Македония се говори въ часть II.